

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **S., a.s., K**, so sídlom Z., IČO: X., zastúpeného *JUDr. D., advokátom*, so sídlom A.Z., proti žalovanému: **Daňovému riaditeľstvu Slovenskej republiky**, so sídlom Nová ulica 13, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. I/223/4279-31035/2009/992517-r zo dňa 4.3.2009, č. I/223/3002-31152/2009/990057-r zo dňa 3.3.2009, č. I/223/4285-31216/2009/992517-r zo dňa 3.3.2009 a č. I/223/4287-31043/2009/992517-r zo dňa 3.3.2009, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/47/2009-110 zo dňa 8.4.2010 voči výroku, ktorým zamietol návrhy na prerušenie v konaní v spojených veciach, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobcu **o d m i e t a** .

Žiaden z účastníkom nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením spojil veci vedené na tamomšom súde pod sp. zn. 6S/47/2009, 6S/48/2009, 6S/49/2009 a 6S/50/2009 na spoločné konanie, ktoré sa bude ďalej viesť pod sp. zn. 6S/47/2009, a návrhy žalobcu na prerušenie konaní v spojených veciach zamietol. V odôvodnení uviedol, že predmetom všetkých štyroch konaní je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného vo veci vyrubenia rozdielu dane z pridanej hodnoty a všetky štyri konania sa týkajú tých istých účastníkov, preto sú splnené zákonné predpoklady (§ 112 ods. 1 O.s.p.) pre spojenie vecí na spoločné konanie. Ďalej poukázal na to, že žalobca v spojených veciach podal návrhy na prerušenie konaní z dôvodu, aby súd vyžiadal rozhodnutie Ministerstva financií Slovenskej republiky o tom, či na konanie o vyrubení rozdielu dane z pridanej hodnoty boli príslušné daňové orgány alebo colné orgány, k čomu krajský súd zaujal názor, že súd nemôže iniciovať konanie

na ministerstve financií, v ktorom by sa posudzovala otázka vecnej príslušnosti colného alebo daňového orgánu pri správe daní z pridanej hodnoty a ani zákon Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov resp. zákon č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty nedávajú právomoc ministerstvu financií rozhodovať takéto kompetenčné konflikty. Konštatoval, že žalobca uplatnil námietku vecnej nepríslušnosti daňových orgánov na vyrubenie rozdielu dane z pridanej hodnoty a súd sa ňou bude zaoberať pri rozhodovaní o veci samej. Preto návrhy na prerušenie konaní zamietol.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku, ktorým krajský súd zamietol návrhy na prerušenie konaní v spojených veciach, podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, odôvodňujúc ho tým, že rozhodnutie v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, a navrhuje, aby v odvolacom konaní bolo zrušené napadnuté uznesenie a aby bolo jeho návrhu na prerušenie konania vyhovené.

Podaniami zo dňa 9.8.2010, adresovanými Krajskému súdu v Košiciach, ktorému boli doručené dňa 11.8.2010, následne doručenými dňa 16.8.2010 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, vzal žalobca späť žaloby na preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného, predtým vedené pod sp. zn. 6S/47/2009, 6S/48/2009, 6S/49/2009 a 6S/50/2009.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) po zistení skutočností, že žalobca netrvá na žalobe, dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti uzneseniu v napadnutej časti je potrebné odmietnuť.

Procesný postup odvolacieho súdu v prípadoch, ak rozhodnutie, napadnuté odvolaním zaniklo inak, a teda rozhodovanie o odvolaní sa stáva bezpredmetným, upravuje ustanovenie § 218 ods. 1 písm. e) O.s.p., podľa ktorého odvolací súd odmietne odvolanie, ak rozhodnutie napadnuté odvolaním zaniklo inak.

V prejednávanej veci sa stalo bezpredmetným rozhodovanie o odvolaní žalobcu proti uzneseniu voči napadnutej časti výroku, ktorým krajský súd zamietol návrhy na prerušenie v konaní v spojených veciach, a preto odvolací súd postupom podľa § 218 ods. 1 písm. e) O.s.p. toto odvolanie odmietol.

So zreteľom na to, že k späťvzatiu žaloby došlo prv, než prvostupňový súd rozhodol vo veci samej, t. j. o zákonnosti preskúmaných rozhodnutí žalovaného, neprichádzala do úvahy v danom prípade aplikácia ustanovenia § 208 O.s.p., upravujúceho funkčnú príslušnosť odvolacieho súdu, ktorý je

povolaný rozhodnúť o pripustení späťvzatia návrhu na začatie konania, zrušiť rozhodnutie súdu prvého stupňa a zastaviť konanie.

Z uvedeného dôvodu na rozhodnutie o späťvzátí žaloby nie je odvolací súd príslušný a musí o ňom rozhodnúť súd prvého stupňa (§ 250d ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250h ods. 2 O.s.p.).

Nakoľko za danej procesnej situácie je potrebné vyvodiť, že rozhodnutie napadnuté odvolaním zaniklo inak, odvolaciemu súdu nezostávalo iné, ako odvolanie žalobcu s poukazom na ustanovenie § 218 ods. 1 písm. e) O.s.p. v spojení s § 246c vety prvej O.s.p. odmietnuť.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p..

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 27. októbra 2010

**JUDr. Jaroslava Fúrová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth

